

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de
avocatul Osoian Lilian în numele inculpatei Zaiet Aliona, prin care se solicită
casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015,
în cauza penală în privința lui

Zaiet Aliona Petru, născută la 11.02.1987,
originară și domiciliată în or. Criuleni, str.
Frunze, 26/B.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 24.12.2014 - 02.06.2015;

instanța de apel: 16.06.2015 - 20.10.2015;

instanța de recurs: 28.12.2015 - 06.04.2016

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală
legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 02 iunie 2015, Zaiet A. a fost
condamnată în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu
executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Prin aceeași sentință au fost condamnați inculpații Cojocari V. și Cornovan V.,
în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 20.10.2014, în
jurul orei 20⁰⁰, Zaiet A., împreună și după o înțelegere prealabilă cu inculpații
Cojocari V. și Cornovan V., avînd scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei
persoane, s-au deplasat la stația de pompare a apei din apropierea or. Criuleni, unde
în biroul de serviciu, l-au atacat pe operatorul Hilicescu P., care este tatăl inculpatei
Zaiet A., aplicîndu-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste deferite părți ale
corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 420D din
19.11.2014, vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată, după
care, deschis, au sustras din biroul victimei suma de 71 lei, pe care au însușit-o,
cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în mărimea sumei indicate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel, avocatul Burduja S. în numele
inculpatei Zaiet A., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatei să fie reîncadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea apelului avocatul a menționat următoarele:

- la materialele cauzei este anexat certificatul de boală a părții vătămate Hilicescu P., nr. 31 din 18.05.1976, potrivit căruia ultimul a fost eliberat de la satisfacerea serviciului militar, deoarece suferea de "psihopatie";

- acuzatorul de stat nu a examinat cererea părții vătămate înregistrată în cancelaria Procuraturii Criuleni la 23.12.2014, cu nr. 4669;

- în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate;

- potrivit probatoriului, acțiunile inculpatei constituie *cauzarea intenționată a leziunilor corporale*, infracțiune prevăzută la art. 152 alin. (1) Cod penal;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, apelul declarat a fost respins, ca nefondat și menținută fără modificări sentința.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei Zaiet A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cu referire la argumentele invocate de partea apărării privind nevinovăția inculpatei, instanța de apel a conchis că acestea nu pot fi servi drept temei de casare a sentinței, deoarece acestea contravin cumulului de probe anexat la cauză și cercetat în instanța de judecată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Osoian L. în numele inculpatei Zaiet A., care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu reîncadrarea acțiunilor inculpatei din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b) în baza art. 152 alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepse non-privative de libertate.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- instanțele inferioare au dat o apreciere incorectă probelor administrate la dosar;
- faptei săvârșite de inculpată i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- la stabilirea pedepsei inculpatei, instanțele inferioare nu au ținut cont de caracteristicile acesteia, de faptul că este pentru prima oară trasă la răspundere penală și prezența la întreținere a unui copil minor.

- instanța de apel nu a dat nici o apreciere materialelor anexate la dosar de către partea apărării (confirmarea nr. 117 din 07.10.2015, caracteristica inculpatei de la locul de trai și certificatului medical nr. 31 din 18.05.1976);

- instanța de apel neîntemeiat a respins demersul apărării privind audierea repetată a martorului minor Zaiet V.;

- la cauză nu sunt anexate acte de recunoaștere a lui Savețchi M. în calitate de succesor legal al părții vătămate;

- întru soluționare tuturor circumstanțelor cauzei, urmează a fi numită o expertiză post-mortem a părții vătămate, în baza documentelor medicale.

6.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, invocând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Astfel recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei menționate.

Din materialele cauzei rezultă că la examinarea cauzei în instanța de apel s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26, 27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate s-a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate corect acțiunile inculpatei în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza celor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde cerințelor de conținut, conform prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță. Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că avocatul Osoian L., în argumentarea recursului, face trimitere la o serie de evenimente care în viziunea recurentului sunt încălcări procedurale, admise de instanțe la judecarea

cauzei în privința inculpatei Zaiet A., însă nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac, și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care s-a comis la judecarea cauzei de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Astfel, în cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de avocat, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul avocatului cu circumstanțe de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuînd asupra faptului că autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și anume că, instanțele judecătorești nu au dat o apreciere corectă probelor administrate în cauza respectivă, astfel fiind pronunțate hotărâri ilegale de către instanța de fond și cea de apel, iar inculpata Zaiet A. a fost greșit condamnată în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept, care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atît, referitor la chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, Colegiul menționează că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală, desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sînt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, avocatul la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală și în situația dată se impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Osoian Lilian în numele inculpatei Zaiet Aliona, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Zaiet Aliona Petru*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 mai 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti